

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2016CC845
Zaaknummer Klachtencommissie 2014W1159(1)

datum uitspraak 23/01/2017

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoeker,

te voldoen door:

het Aartsbisdom Utrecht,
gevestigd te Utrecht,
hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

1.1 Op 10 november 2016 heeft verzoeker met verweerder gesproken (hetgeen verweerder per mail van 11 november 2016 aan het Meldpunt heeft gemeld). Tevens heeft verzoeker op 10 november 2016 getracht een medewerker van het Meldpunt te spreken en de boodschap achtergelaten dat hij geen aanvraagformulier voor het aanvragen van compensatie had ontvangen.

Op 11 november 2016 heeft verzoeker alsnog telefonisch aan het Meldpunt (mr. [naam]) laten weten geen aanvraagformulier per post te hebben ontvangen. Daarop is door het Meldpunt aan verzoeker per mailbericht een aanvraagformulier verzonden.

1.2 Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie vervolgens ontvangen op 15 november 2016, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 15 april 2016 met zaaknummer 2014W1159(1), waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard. Ook is ter griffie ontvangen de brief van 19 april 2016, waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier, vergezeld van de brief van 22 november 2016, is eveneens door de griffie ontvangen.

1.3 Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoeker aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft de Compensatieregeling aanvaard. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. Beoordeling ontvankelijkheid

Artikel 2.2 van de Compensatieregeling luidt als volgt :

“Een aanvraag tot financiële compensatie dient voor 1 januari 2016 bij de Compensatiecommissie te zijn ingediend, met dien verstande dat de termijn voor het indienen van een financiële aanvraag tot compensatie tenminste 6 maanden bedraagt, te rekenen vanaf de dagtekening vanaf het bij de aanvraag benodigde en ingediende bewijsmiddel zoals omschreven in artikel 7 (a tot en met e) van deze regeling.”

De beslissing van verweerder (waarin verweerder heeft verklaard de gegrondverklaring van het seksueel misbruik zoals is vermeld in de beslissing van de Klachtencommissie over te nemen) dateert van 19 april 2016, terwijl de aanvraag tot financiële compensatie later dan zes maanden nadien, te weten pas op 15 november 2016 ter griffie van het Meldpunt is ontvangen.

Verweerder wijst op deze termijnoverschrijding in zijn brief van 22 november 2016 en verklaart zich te zullen refereren aan het oordeel van de Compensatiecommissie over deze kwestie.

Volgens het interne systeem van het Meldpunt is op 21 april 2016 wel een brief met aanvraagformulier aan verzoeker verzonden en is in die brief gewezen op de termijn waarbinnen het aanvraagformulier uiterlijk door de griffie van het Meldpunt retour moest zijn ontvangen. Dit neemt niet weg dat niet met zekerheid kan worden vastgesteld dat verzoeker deze brief met het aanvraagformulier ook daadwerkelijk moet hebben ontvangen.

De Compensatiecommissie overweegt hierover (in lijn met het burgerlijk recht) als volgt. Een verklaring/brief die door de geadresseerde niet is ontvangen heeft geen werking. Dat er aanwijzingen zijn dat het Meldpunt de desbetreffende brief wel heeft verzonden, maakt dit niet anders; er is namelijk geen bewijs dat verzoeker de brief heeft ontvangen. Voorts is niet gebleken van aan verzoeker in de zin van artikel 3:37 lid 3 Burgerlijk Wetboek toe te rekenen omstandigheden, die maken dat het niet ontvangen van deze brief voor risico van verzoeker moet blijven. Dit brengt de Compensatiecommissie tot het oordeel dat in dit specifieke geval de aanvraag tot financiële compensatie ontvankelijk is. De Compensatiecommissie tekent daarbij aan dat naar aanleiding van het vorenstaande besloten is dat het Meldpunt voortaan aanvraagformulieren aangetekend aan de geadresseerde verzendt.

3. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Verzoeker kreeg in de vierde klas van de [school] te [plaats] [les] van wijlen [naam aangeklaagde] (hierna: [aangeklaagde]). Tijdens een les moest verzoeker voor de klas komen staan, achter de lessenaar van [aangeklaagde]. De lessenaar was een soort verhoging en vanuit de klas was niet te zien wat er achter de lessenaar gebeurde. [aangeklaagde] zat dicht tegen verzoeker aan.

Verzoeker moest een oefening van berouw opzeggen en tijdens de oefening gleed de hand van [aangeklaagde] via de voorkant van de broek in de onderbroek van verzoeker. [aangeklaagde] betastte verzoeker minstens vijf minuten aan het geslachtsdeel en de balzak. Al met al heeft het hiervoor beschreven seksueel misbruik zich tenminste twee keer voorgedaan. Tijdens het betasten zei [aangeklaagde] dat hij “het zieltje van verzoeker schoonmaakte” en dat “dit er gewoon bij hoort”. Verzoeker heeft hetgeen [aangeklaagde] met hem deed, thuis niet durven te vertellen uit angst niet te worden geloofd. De kerk stond binnen het gezin namelijk in hoog aanzien. Verzoeker zonderde zich veel af en voelde veel boosheid, hetgeen niet werd begrepen. Verzoeker was bij aanvang van het misbruik negen jaar oud.

4. Het bewijs en de categorie-indeling

4.1 Het bewijs van seksueel misbruik, van de aard daarvan en van de relevante bijkomende omstandigheden is door verzoeker geleverd door overlegging van het niet meer voor bezwaar vatbaar schriftelijk advies van de Klachtencommissie, zoals vermeld onder 1.1. gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoeker, die gegrond is verklaard. Ook is het advies van de Klachtencommissie voorzien van de schriftelijke beslissing van verweerder tot overname van dit advies.

4.2 Gelet op het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik, zoals vermeld onder 3 en gelet op het geleverde bewijs daarvan zoals vermeld onder 4.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 2, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 2 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt. Het betreft immers het incidenteel betasten van intieme delen.

5. Bedrag financiële compensatie

5.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld als materiële vergoeding ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik.

5.2 De onder 3 vermelde feiten en omstandigheden, waaronder het tenminste twee maal betasten van de intieme delen en de onder 4 vermelde categorie-indeling in categorie 2, leiden tot het advies het in die categorie vermelde vaststaande bedrag van €7.500,-- te betalen. De Compensatieregeling biedt bij het toepasselijk zijn van categorie 2 geen ruimte om te beoordelen of er al dan niet sprake is van (substantiële) vermogensschade. Dit laat evenwel onverlet dat de Compensatiecommissie nadrukkelijk kennis heeft genomen van de grote impact die het gebeuren op verzoeker heeft en heeft gehad, zoals in het advies van de Klachtencommissie nader staat vermeld. Het gaat niet alleen om een inbreuk op de lichamelijke maar ook op de geestelijke integriteit van verzoeker. Verzoeker heeft thuis niets durven zeggen over hetgeen hem is overkomen, omdat hij bang was niet geloofd te worden. Verzoeker voelde en voelt nog steeds een boosheid die gericht is naar zichzelf. Gedurende zijn huwelijk kwamen de herbelevingen aan het misbruik steeds weer naar boven.

In de [periode] belandde verzoeker in de [uitkeringssituatie] en werden de herbelevingen van het seksueel misbruik heftiger en nam zijn boosheid toe. Verzoeker slijkt al [aantal] jaar medicijnen vanwege zijn depressiviteit.

6. Slotsom

6.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 2 en het hierna te vermelden bedrag voor betaling in aanmerking dient te komen.

6.2 Betaling van compensatie geschiedt zonder dat van de verzoeker tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

6.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoeker, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

7. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoeker in categorie 2 en adviseert verweerder een bedrag van €7.500,-- aan verzoeker te betalen binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. J.M. van de L. en de heer E.S. G., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 23/1/2017 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter